

Sygn. akt *XVI GCo 96/18*

POSTANOWIENIE

Dnia 20 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący	SSO Marian Kociołek
----------------	---------------------

po rozpoznaniu 20 kwietnia 2018 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.**

przeciwko **Przedsiębiorstwu Państwowemu (...)**

o udzielenie zabezpieczenia

postanawia

oddalić wnioszek.

SSO Marian Kociołek

UZASADNIENIE

W dniu 9 kwietnia 2018 r. uprawniony, (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. (dalej (...)) złożył wniosek o zabezpieczenie roszczenia przed wytoczeniem powództwa, roszczenia przeciwko Przedsiębiorstwu Państwowemu (...) z siedzibą w W. (dalej (...)) o zaniechanie niedozwolonych działań stanowiących czynny nieuczciwej konkurencji w postaci ujawnienia i przekazania podmiotom trzecim wobec (...) i (...), w szczególności Przedsiębiorstwu Handlu Zagranicznego (...) S.A. z siedzibą w W. informacji zawierających tajemnicę przedsiębiorstwa (...), stanowiących treść:

- oferty (...) złożonej (...) w dniu 26 lutego 2018 r. w odpowiedzi na zaproszenie do złożenia ostatecznej oferty z dnia 19 lutego 2018 r., sygn.(...),

- ofert zawierających koncepcję zagospodarowania lokali, tj. oferty (...) złożonej (...) w odpowiedzi na zaproszenie do złożenia oferty z dnia 21 sierpnia 2017 r., sygn. (...) oraz oferty (...) złożonej (...) w odpowiedzi na zaproszenie do złożenia oferty wstępnej na (...) nr (...) oraz Pakiet Lokali Nr (...) z dnia 23 sierpnia 2017 r., sygn. (...), z wyłączeniem lokali, które nie zostały objęte zaproszeniem z dnia 19 lutego 2018 r. do złożenia oferty ostatecznej

poprzez zakazanie Przedsiębiorstwu Państwowemu (...) z siedzibą w W. przekazywania i/lub ujawniania podmiotom trzecim wobec (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. i Przedsiębiorstwa Państwowego (...) z siedzibą w W., w szczególności Przedsiębiorstwu Handlu Zagranicznego (...) S.A. z siedzibą w W. lub spółkom pozostającym w grupie kapitałowej z Przedsiębiorstwem Handlu Zagranicznego (...) S.A. z siedzibą w W. informacji stanowiących treść:

1) **oferty handlowej z dnia 26 lutego 2018 r. złożonej Przedsiębiorstwu Państwowemu (...) z siedzibą w W. przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w odpowiedzi na zaproszenie do złożenia ostatecznej oferty z dnia 19 lutego 2018 r., sygn. (...);**

2) **oferty handlowej złożonej Przedsiębiorstwu Państwowemu (...) z siedzibą w W. przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w odpowiedzi na zaproszenie do złożenia oferty wstępnej (całościowej na 10 lokali) z dnia 21 sierpnia 2017 r., sygn. (...) z wyłączeniem lokali, które nie zostały objęte zaproszeniem z dnia 19 lutego 2018 r. do złożenia oferty ostatecznej, sygn. (...);**

3) **oferty handlowej złożonej Przedsiębiorstwu Państwowemu (...) z siedzibą w W. przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w odpowiedzi na zaproszenie do złożenia oferty wstępnej na (...) nr(...) oraz (...) nr (...) z dnia 23 sierpnia 2017 r., sygn. (...) z wyłączeniem lokali, które nie zostały objęte zaproszeniem z dnia 19 lutego 2018 r. do złożenia oferty ostatecznej, sygn. (...)**

jako zawierających tajemnicę przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.

W uzasadnieniu, uprawniony wskazał na szereg okoliczności m.in. takich jak: odmowa przedłużenia okresu obowiązywania umów najmu łączących (...) i (...), przegrana (...) z F. D. w arbitrażu o rozpoczęcie negocjacji, unieważnienie postępowanie ofertowego z 2017 r., wszczęcie nowego postępowania, nieprzejrzystego o niejasnych zasadach, spotkania przedstawicieli kierownictwa (...) i (...) 8 marca 2018 r., na którym poinformowano (...), że oferta zostanie przekazana do (...), które zdaniem uprawnionego wskazują na prowadzenie negocjacji w złej wierze, wyłącznie w celu uzyskania oferty (...), jako „karty przetargowej” w negocjacjach z Grupą (...). Nadto, uprawniony podkreśla, że ustawa z dnia 15 września 2017 r. o przedsiębiorstwie państwowym (...) nie przewiduje trybu uczestniczenia Prezesa (...) w wyborze najkorzystniejszej oferty.

Uzasadniając interes prawny w uzyskaniu zabezpieczenia, uprawniony wskazał, że brak zabezpieczenia spowoduje, że ochrona przyznana (...) w przyszłości prawomocnym wyrokiem będzie niedostateczna i nieefektywna, jako udzielona zbyt późno bowiem do tego czasu (...) będzie mógł ujawniać ofertę (...) innym podmiotom, ujawnienie oferty może doprowadzić do powzięcia wiedzy o ofercie przez spółki z Grupy (...), a to z kolei doprowadzi do złożenia korzystniejszej oferty, co przesądzi o wyborze oferty. Nadto, jak wskazuje uprawniony istnieją doniesienia prasowe o wycieku informacji z poufnego raportu (...), co podważa zaufanie do obowiązującego, że przekazywane mu informacje są odpowiednio zabezpieczone.

Zdaniem uprawnionego zaproponowany sposób zabezpieczenia jest adekwatny do sytuacji o zgodny z przepisami prawa.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Wniosek o udzielenie zabezpieczenia nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 730 i 730¹ k.p.c. ustawowymi przesłankami zabezpieczenia roszczenia są uwiarygodnienie roszczenia, tj. uprawdopodobnienie jego zasadności oraz uprawdopodobnienie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Tak wskazane warunki dopuszczalności zabezpieczenia muszą istnieć łącznie, a brak chociażby jednego z nich powoduje, że zabezpieczenie roszczenia jest niedopuszczalne.

Uprawdopodobnienie roszczenia w postępowaniu zabezpieczającym oznacza, zgodnie z art. 243 k.p.c. zachowanie szczegółowych przepisów o postępowaniu dowodowym nie jest konieczne, ilekroć ustawa przewiduje uprawdopodobnienie zamiast dowodu. Z tego przepisu wynika, że uprawdopodobnienie może nastąpić w każdy możliwy sposób.

Postępowanie zabezpieczające ma charakter odformalizowany, co oznacza, że nie ma konieczności przedstawienia niepodważalnych dowodów. Sąd rozpatrując sprawę w tym postępowaniu opiera się na ocenach dokonanych prima

facie i przyjmuje roszczenie za uprawdopodobnione jeżeli na pierwszy rzut oka, bez głębszej analizy aspektów faktycznych i prawnych, istnieje szansa, że przysługuje ono uprawnionemu.

Uprawniony swoje roszczenie opiera na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 11 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (dalej uznk).

Zgodnie z treścią art. 18 ust. 1 pkt 1 uznk w razie dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, przedsiębiorca, którego interes został zagrożony lub naruszony, może żądać zaniechania niedozwolonych działań. Treścią roszczenia, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1 uznk, jest żądanie zaniechania (zaprzestania) niedozwolonych działań. Można z niego korzystać w trzech sytuacjach. Po pierwsze, gdy czyn nieuczciwej konkurencji został już popełniony i trwa stan faktyczny podpadający pod jeden (lub więcej) przepisów uznk. Po drugie, jeżeli czyn taki jeszcze się nie wydarzył, lecz zachodzi obawa, że zostanie on popełniony i istniejący stan faktyczny zagraża interesowi innego przedsiębiorcy lub klienta. Po trzecie, jeśli wprawdzie nie trwa już stan naruszenia interesu innego przedsiębiorcy lub klienta, lecz zachodzi niebezpieczeństwo ponowienia czynu nieuczciwej konkurencji (E. Nowińska, A. Tischner, w: System PrHandl, t. 3, 2015, s. 728).

Celem ustawy jest zapewnienie skutecznej ochrony przedsiębiorcom, którzy dokonują inwestycji w szeroko pojmowaną działalność innowacyjną i gospodarczą, oraz zwalczanie takich form konkurencji, które są sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami (art. 3 uznk). Aby uprawdopodobnić roszczenie uprawniony powinien wykazać, że popełniono jeden z czynów nieuczciwej konkurencji wymienionych w art. 3 ust. 2 uznk i stypizowanych zostały w art. 5 – 17d uznk.

W przedmiotowej sprawie uprawniony powołuje się na art. 11 ust. 1 pkt 1 i 4 uznk. Zgodnie z art. 11 ust. 1 pkt 1 uznk czynem nieuczciwej konkurencji jest przekazanie, ujawnienie lub wykorzystanie cudzych informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa albo ich nabycie od osoby nieuprawnionej, jeżeli zagraża lub narusza interes przedsiębiorcy. Natomiast ust. 4 ww. artykułu stanowi, że przez tajemnicę przedsiębiorstwa rozumie się nieujawnione do wiadomości publicznej informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich poufności. Dlatego dla uzyskania ochrony przewidzianej w ww. ustawie konieczne jest aby informacja była poufna, czyli nieujawniona. Nadto, informację taką powinna cechować bliżej nieokreślona „wartość gospodarcza”.

Artykuł 11 ma na celu ochronę interesów przedsiębiorcy, tak aby w posiadanie danych nie weszły osoby nieuprawnione, w tym przede wszystkim konkurenci. Warunkiem koniecznym dla uznania informacji za podlegającą ochronie jest podjęcie niezbędnych działań w celu zachowania ich poufności (Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz, Nowińska Ewa, Szczepanowska-Kozłowska Krystyna, 2018 r., Lex). Kwestia poufności została podkreślona w wyroku SN z 5 września, I CKN 1159/00, w którym wskazano, że informację poufną można uznać za tajemnicę, kiedy przedsiębiorca ma wolę, by pozostała ona tajemnicą dla pewnych kół odbiorców, konkurentów, wola ta dla innych osób musi być rozpoznawalna.

Zgodnie z art. 6 k.c. podmiot dochodzący zaniechania (niepodejmowania) działań zagrażających interesowi innego przedsiębiorcy lub klienta, w praktyce najczęściej właśnie ten "inny przedsiębiorca" będący powodem, powinien wykazać, że działanie pozwanego zagraża jego interesowi lub interesom klientów. Zagrożenie powinno być realne (rzeczywiste), a nie jedynie hipotetyczne. Jego oceny dokonuje sąd, uwzględniając okoliczności faktyczne konkretnej sprawy (Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz, red. Szwaja 2016, wyd. 4, Legalis).

Odnosząc powyższe rozważania do przedmiotowego wniosku o zabezpieczenie, uznać należało, że zdaniem uprawnionego, obowiązany za pośrednictwem Prezesa Prokuratorii Generalnej RP przekazał informacje zawarte w ofertach złożonych przez (...), spółce z Grupy (...), aby uzyskać większe ustępstwa i lepsze warunki ofertowe niż te przedstawione przez uprawnionego. W ocenie uprawnionego, (...) nie miało zamiaru zawrzeć z (...) umów najmu, gdyż ich intencją było zawarcie umowy najmu z (...), a oferty uprawnionego służyły jedynie jako argument przetargowy w negocjacjach. Uprawniony powołuje się na informację uzyskaną od kierownictwa (...), że oferta (...) zostanie przedstawiona Prezesowi (...) w celu wyboru najkorzystniejszej oferty, co jest niezgodne z ustawą o przedsiębiorstwie

państwowym (...). Co więcej, gdy informacje zawarte w ofercie zostaną przekazane spółce z Grupy (...), podmiot ten będzie mógł przedstawić ofertę korzystniejszą względem oferty uprawnionego.

W ocenie Sądu, uprawniony nie uprawdopodobnił swojego roszczenia.

W postępowaniu zabezpieczającym nie ma obowiązku przedstawienie niepodważalnych dowodów, a uprawdopodobnienie może nastąpić w każdy możliwy sposób. Jednak do uprawdopodobnienia roszczenia nie jest wystarczające samo oświadczenie uprawnionego zawarte we wniosku o zabezpieczenie. Twierdzenie o istnieniu roszczenia mającego podlegać zabezpieczeniu musi być poparte źródłami (post. SA we Wrocławiu, z 24.02.2014r., I ACz 283/14, Legalis nr 993427).

Zgodnie z brzemieniem art. 18 ust. 1 pkt 1 uznk przesłanka tego roszczenia jest dokonanie czynu nieuczciwej konkurencji, w tym przypadku ujawnienie lub przekazanie informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa. Zgodnie ze stanowiskiem SN wyrażonym w uzasadnieniu wyroku z dnia 22.10.2002 r. (III CKN 271/01 OSNC 2004, nr 2, poz. 26), że "zastosowana w związku z dopuszczeniem się czynu nieuczciwej konkurencji sankcja powinna być odpowiednia do konkretnego czynu, którego popełnienie przypisano naruszcycielowi. Przepis art. 18 ust. 1 pkt 1 u.z.n.k. stanowi podstawę orzeczenia zakazującego konkretnych, niedozwolonych działań konkurencyjnych, które zagroziły lub naruszyły interes innego przedsiębiorcy. Zakaz nie może ponad te działania wykroczać, gdyż prowadziłoby to do niedopuszczalnego zastosowania sankcji nieodpowiadającej popełnionemu czynowi". Zatem, literalne brzmienie ww. przepisu ogranicza możliwości wystąpienia z przewidzianymi w tym przepisie roszczeniami wyłącznie do przypadków "dokonania czynu nieuczciwej konkurencji", a nie potencjalnej możliwości jego popełnienia (wyrok SA we Wrocławiu z 14.02.2012 r., I AcA 1321/11, Legalis nr 731189).

Uprawniony w przedmiotowej sprawie nie przedstawił żadnych dowodów na poparcie swoich twierdzeń, przez co należy uznać je za gołosłowne. Oczywiście jest, że treść negocjacji pomiędzy przedsiębiorcami powinna być objęta poufnością. Tymczasem z przedstawionego materiału dowodowego w żaden sposób nie można wywieść wniosku, że obowiązany popełnił delikt nieuczciwej konkurencji poprzez ujawnienie informacji zawierającej tajemnicę przedsiębiorstwa (...). Uprawniony nie uprawdopodobnił, by treść tych ofert złożonych w czasie negocjacji została ujawniona czy to Prezesowi (...), spółkom z Grupy (...) czy też innemu podmiotowi trzeciemu. Z okoliczności stanu faktycznego, czy też z załączonego materiału nie wynika, by jakiegokolwiek informacje zostały przekazane przez (...) innym podmiotom, tym bardziej by wpływały na treść oferty złożonych przez inny podmiot, zatem należy uznać, że uzasadnienie wniosku opiera się głównie za przypuszczeniach i domniemaniach uprawnionego, niemających pokrycia ani w stanie faktycznym, ani w materiałach źródłowych.

Zgodnie z treścią art. 730¹ § 1 k.p.c. przesłanki dopuszczalności zabezpieczenia muszą być spełnione kumulatywnie, a brak chociażby jednej z nich powoduje, że zabezpieczenie jest niedopuszczalne. Mając zatem na uwadze, że uprawniony nie uprawdopodobnił pierwszej z przesłanek zabezpieczenia, tj. istnienia roszczenia, rozważanie dotyczące istnienia interesu prawnego uznać należy za zbędne.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd na podstawie art. 730 § 1 k.p.c. i art. 730¹ k.p.c. orzekł jak w sentencji orzeczenia.

SSO Marian Kociołek

(...)